

KOMUNIKAT PRASOWY nr 85/24

Luksemburg, 16 maja 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-27/23 | Hocinx¹

Równość traktowania: pracownik przygraniczny powinien korzystać z tych samych przywilejów socjalnych co pracownicy będący rezydentami

Obywatel belgijski pracuje w Luksemburgu i zamieszkuje w Belgii. Ponieważ posiada on status pracownika przygranicznego, podlega luksemburskiemu systemowi dodatków rodzinnych i pobierał je przez kilka lat na rzecz dziecka umieszczonego w jego gospodarstwie domowym na mocy orzeczenia sądowego. W 2017 r. Caisse pour l'avenir des enfants de Luxembourg (kasa ds. przyszłości dzieci w Luksemburgu) cofnęła mu jednak prawo do tego dodatku rodzinnego. Wspomniany organ uznał bowiem, że wypłata dodatków rodzinnych przysługuje tylko dzieciom mającym bezpośrednią więź filiacyjną (z małżeństwa, spoza małżeństwa lub z przysposobienia) z pracownikiem przygranicznym. Natomiast dzieci zamieszkałe w Luksemburgu i umieszczone w rodzinie zastępczej na mocy orzeczenia sądowego są uprawnione do otrzymywania tego dodatku, wypłacanego osobie fizycznej lub prawnej, która sprawuje pieczę nad tym dzieckiem.

Luksemburski sąd kasacyjny zastanawiał się, czy poprzez stosowanie zróżnicowanych warunków przyznawania dodatku – w zależności od tego, czy pracownik jest rezydentem – przepisy luksemburskiego kodeksu zabezpieczenia społecznego stanowią dyskryminację pośrednią.

W wyroku Trybunał przypomniał, że pracownicy przygraniczni przyczyniają się do finansowania polityki społecznej przyjmującego państwa członkowskiego w związku z podatkami i składkami socjalnymi płaconymi przez nich w tym państwie z tytułu wykonywanej w nim pracy najemnej. Z tego tytułu powinni oni mieć możliwość korzystania ze świadczeń rodzinnych oraz przywilejów socjalnych i podatkowych na takich samych warunkach jak pracownicy krajowi.

Otóż Trybunał uznał, że uregulowanie takie jak uregulowanie będące przedmiotem postępowania skutkuje **odmiennym traktowaniem** i jest **sprzeczne z prawem Unii**.

Uregulowanie państwa członkowskiego przewidujące, że pracownicy niebędący rezydentami nie mogą, w odróżnieniu od pracowników będących rezydentami, korzystać z przywileju socjalnego na dzieci umieszczone w ich gospodarstwie domowym, nad którymi sprawują oni pieczę i które posiadają u nich prawne miejsce zamieszkania oraz faktyczne i stałe miejsce pobytu, stanowi bowiem **dyskryminację pośrednią ze względu na przynależność państwową**. Okoliczność, że orzeczenie o umieszczeniu dziecka pochodzi od sądu państwa członkowskiego innego niż przyjmujące państwo członkowskie danego pracownika, nie może mieć wpływu na taki wniosek.

Podobnie kwestia, czy pracownik **przygraniczny** sam uczestniczy w utrzymaniu dziecka umieszczonego w jego gospodarstwie domowym, nie może być brana pod uwagę, jeżeli warunku tego nie stosuje się również wobec pracownika **będącego rezydentem**, u którego umieszczono dziecko.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.